

ki se pa kaže v prijetni obleki. Božja popolnost pa je v gospodarju nebes brezmejna, v človeku pa je omejena; a povsod hoče osrečevati in se razviti kot dobrota, resnica, lepota — v veri, vedi umetnosti, življenju. Ta stavek — tako ali drugače izrečen — me je zadel z vso silo in vse, kar sem pozneje izkusil v življenju, dvaindvajset let na Dunaju, kar sem deloval za umetnost in vedo, kar sem slišal od ljudij in

storil v službi, vse me je vodilo do istega spoznanja, in sedaj, v 59. letu, imam isto vero. A ni več le vera, ampak resnica, kakor so resnice matematične; da, še več, zakaj matematične resnice se prilagajo samo naši pameti, ona resnica pa je resnica brez ozira in pogoja, ali pa Bog ni Bog.« (Briefe von A. Stifter, 3, 239.) Je-li bil Stifter mož, ki ni umeval, kaj je umetnost?

Uredništvo.

O kritiki.

Gosp. Fr. Cegnar je priobčil v »Glasniku Slovenskem« l. 1858 v št. 8. čvrst spisec »Je-li nam treba kritike ali ne?« V tem spisku je toliko dobrega zrna, da ga nekoliko za sedanje sila težavne razmere podajemo svojim čitateljem.

»Vsak pisatelj, ki ne piše zgoli za dobiček in za lastno slavo, ampak za narod, mora vesel in hvaležen biti, ako ga kdo na to in to opomni, da popravi in se v drugo enakih napak ogiblje. Še sirov človek za zahvaljuje za podučevanje, koliko več po moramo to od pisatelja tirjati, ktereга čislamo za spoštovanega človeka . . . Zavolj male pešice pisateljev se nikakor ne sme kritika zabranjevati; naj bo uže pri takih okoljščinah kolikor mogoče ljubeznjiva, vendar pa zdrava in vse-

obsežna . . . Mi ne želimo pisateljev s kritiko na nos, na vrat naskakovati in žaliti, ali to želimo, da nam bi kak umen mož odkrival naše slabosti v pisanji, pa tudi zasluge po dolžnosti cenil, da nam bi glavo bistril, nas odvrščeval od prihodnjih pomot, priporočeval dobra dela, za slovstvo budil in v nemal dobre pisatelje, posebno nadepolne mladenče; na mladih svet stoji. . . Vsak pisatelj piše tako, kakor ve in zna, kakor mu um in srce velevata. Je-li um vsakega pisarja »infallibel« (nezmotljiv)? Je-li njegovo srce vselej prav ubrano? Kdo bo to trdil? Če pa ni tako, ali ni prav po bratovsko, da se mu pové in reče: »Ti brate, lej! to jaz mislim, tako in tako, pa ne zameri! . . .«

OZNANILA.

Listnica uredništva. *Gospod Athan:* Hvala. Tebe Vam še precej gladko; nadejam se, da niti sedaj ne pesnikujete, niti pozneje ne bodete samo za kratek čas. A poleg oblike pazite tudi na tvarino, na podobe, primere, pesniške pomočke. Snov bodi res pomenljiva, da jo je vredno vlti v verze, giblje naj Vam srce in naj Vas navdušuje. A brez truda, brez učenja, brez vaje ne bode uspehov. Še kaj drugega!

MATIJA GERBER,

(Josip C. Gerber) (5—5)

Kongresni trg v LJUBLJANI Kongresni trg

št. 4 št. 4

priporočá svojo dobro oskrbljeno
galanterijsko knjigovoznico,

po kateri je v prijetnem položaju, da more izvrševati solidno delo po najnižjih cenah.

Nadalje priporočá svojo veliko izber slovenskih in nemških molitvenikov, podob svetnikov, rožnih vencev itd.

šolskega in risarskega orodja

kakor: vsakovrstnih pisank in risank, ki se in rabijo, risalnih blokov, risarskih desk, risarskih ravnil, jeklenih peres, svinčnikov, črnil, škričalnih črtalnih tablic in črtalnikov itd.

Za šolske knjižnice:

I v Tomšič: Knjižnica slovenske mladini, zvez. 1—3 obsega: »Drugo-ljubel«, »Rokodelič«, »Sreča v nesreči« in Markič: Pripovedke za mladino.